

Köszöntő

Jacobi Ágost ezredes az 1938-ban megjelent korszakos művében a következő szavakat használja a műszaki csapatok méltatásánál: „tudás, különleges fölszerelés, kiképzés és leleményesség”. Amikor a Magyar Honvédség 1. Tűzszerész és Folyamőr Ezredéről beszélünk, ezek a szavak sajátos értelmet nyernek.

Tudás, amihez hasonlóval kevesen rendelkeznek. Olyan ismerethalmaz birtokosai, amely nélkül nincs hatékony és biztonságos tűzszerész-munkavégzés. Ezen a helyen nem elég ismerni valamit, itt tudni kell és érezni, hiszen a katonai eredetű lőszerek, robbanótestek felkutatása, hatástalanítása, megsemmisítése, a hajózható vízi utak aknamentesítése, a folyami műtárgyak úszóaknák elleni védelme, az improvizált robbanószerkezetek felderítése, hatástalanítása és megsemmisítése életveszélyes művelet.

Különleges fölszerelés, amely segíti a megszerzett tudás optimális hasznosítását, biztonságosabbá teszi a munka elvégzését.

Kiképzés, ami nélkül nincs tudás, és ami csak folyamatos tanulással, állandó ismétléssel és nagy fegyelemmel végezhető. Nem véletlen és nem szeszély, hogy a magasabb minősítés ebben a szakmában csak évek hosszú során végzett, kitartó munkával érhető el.

Leleményesség, hiszen nincs minden helyzetre előre megírt recept. Olyan kreativitás ez, amely tudáson és tapasztalaton alapul, de feltételezi az alkotó gondolkodást.

A Magyar Honvédség 1. Tűzszerész és Folyamőr Ezrede és jogelődjeinek katonái 80 éve végzik ezeket a feladatokat, egyöntetű elismerést aratva mind a katonai szakma, mind a civil társadalom körében. Van mire büszkének lenniük, és – sajnos – van mit csinálniuk. Veszélyes ez a szakma, mert emberéleteket is követel. Amikor ezeket a sorokat papírra vetjük, az áldozatokra is emlékezünk.

A műszaki szakma és a *Műszaki Katonai Közlöny* munkatársai nevében köszönjük a szolgálatot, és szerény eszközeinkkel, ezzel a különszámmal emlékezünk meg az elmúlt 80 évben végzett áldozatos munkáról.

Padányi József,
a szerkesztőbizottság elnöke